

KAINA:

Metams 8 r., pusmečiui 4 r.
20 k., 3 mėnesiams 2 r. 20
kap., 1 mėnesiui 70 k.

UŽSIENIUOSE

metams 11 r.; 9 mėnesiams
8 r. 40 k.; 6 mėnesiams
(pusmečiui) 5 r. 75 k.; 3
mėnesiams 2 r. 90 k.; 1
mėnesiui 1 rub.

SKELBIMAI:

Polite steli (4 skiltys prie
tekstą 90 k., po teksto 40 k.

Lietuvių Balsas

LIETUVIŲ BALSAS.

195. A. Machus.
Коновотъ, Черниг. г., Желѣзнодорож. аптека.

Tr. 8.
m 169.

kasdien, be se-
kmadienių, nuo 12 v. dieną
ligi 4 val. vakaro.

Skyrium numeris
6 kap.

Metai III.

Petrapolis, 1917 m. balandžio 16 d.

N° 27 (156).

Lietuvių imtinių naudai Lietuvių D-jos Centro Komitetas

1917 m. balandžio 22 d.

Intimiame Teatre—Kriukov kan. № 12 (greta Marijos operos).

TAISO DIDELI VAKARĄ

Dramos salėje bus
parodyta dramas „Likimo Bausmė“ ir ko-
med. „Dėdė Atvažiuo“

Koncertinėje salėje bus **DIDELIS KONCERTAS** (solo, duetai, kvar-
tetai), kuriame maloniai sutiko dalyvauti g. g. valstybės operos artistai:
K. Petrauskis, Grocholskis ir kiti. Padainuos naujų dainų.

Pradžią lygiai 8 val. vak.

Bilietus nuo 9 rub. 50 kap. lig 1 rub. 95 kap. iš anksto parduo-
da Centro Komitete — Baskov per. № 29, b. 10 (po 4 val. d. ten pat
Liet. Ruošiam. kursų salėje pas Pakalką). Spektaklio dieną nuo 5 val.
vak. Intimajame Teatre.

Mokiniai, įeidami salėna, moka po 1 rub. 40 kap.

Pasiėmusieji bilietus vakarui, kurs dėl revoliucijos negalėjo įvy-
kti Liaudies Namuose kovo 18 d., privalo juos pakeisti kitais.

Petrapolis, balandžio 16 d.

Kas gi kalias?

Kovo mėnesio pradžioje ir mūsų
karo lauko pasiekė gandai apie įvyku-
sias Rusijoje atmainas. Nušvito akys
netik svetimtaučių, bet ir pačių rusų:
taip visiems buvo įgrišęs carizmas ir jo
supuvusi tvarka. Paskelbimas Naujos
Valdžios kai kurių laisvių su-
teikė vilties ir tautų politikos lais-
vėms išgauti. Bet neilgai džiaugėmės:
tie bendri žodžiai apie laisvę, pasiro-
dė tik apgraužtu kaulu, numestu mums,
idant patraukus mus prie savęs. Tegu
Lenkijai pažadėtas gandas lekiantys,
o Suomijai ir rankas žylė duota, gi lie-
tuvams, latviams, igauniams, gudams,
ukrainiečiams, gruzinams, armėnams ir
kitiems nė tiek.

Aš visai sutinku su A. Voldemaru
kad nėra ko gera laukti iš revoliucijos
(žiūr. „Liet. Balsas“ num. 23). Bet ki-
taip nežinau: aš nėsu girdėjęs,
kad kokia nors tauta ar valstybė lais-
vę noru pevergtai tautai laisvę ir ly-
gybę būtų suteikusi. Kaip atskiri as-
mens kovoja už buvį, taip tautos ir
valstybės. Šai įgimtas visiems egoiz-
mas ir konkurencija. Štai, sakysim, kad
ir anglai: ką jie su airais daro? Tiesa,
yra pasaulyje viena išimtis — lietuviai.
Bet tai nuostabi tauta; kaip žiloje se-
novėje jie nieko nepavergė ir nė vieno
žmogaus nenutautino, nors buvo užka-
riavę žemių plotus nuo Baltijos lig
Juodųjų jūrų, taip lig šiai dienai jie to
pat laikosi. Štai būsimos Tėvynės Val-
domajame Komitete jie jau užleido pu-
sę balsų svetimtaučiams: 12 lietuvių,
6 gūdai, trys žydai, du lenku ir vie-
nas rusas*).

Man nuostabu, kad mūsų tėvynėje
jau net pusė svetimtaučių atsirado.
Kur gi lietuviai? Tiesa, be reikalo aš
klausi: lietuvių viaur yra, tik ne Lie-
tuvoje...

*) Lietuvos Valdomas Komitetas yra
sudarytas tik laikinai. Jis turi tvarkyti tik
išskeltąsias iš Lietuvos vyriausybės ir vi-
suomenės įstaigas ir paimti visą evakuotos
Lietuvos valdymą į savo rankas. Gi kaip
tik pasibaigs karas, kaip tik sugrįšime į
Lietuvą, jo galė pasibaigia. Sugrįžę į Tė-
vynę su savaisiais tvarkysimės naujai ir
nežinia kaip susitvarkysime. Todel Valdo-
mas Komitetas yra ne būsimos tėvynės,
bet tik dabar Rusuose ištreptosios. Todel
ir kiti autoriaus išrodinėjimai, kurie remia-
si netiksliai Vald. Komiteto supratimu, yra
ne visai tikslūs.

Rudakcija.

Nuoseklumo deliai reikėjo užleisti
dar keletą balsų totoriams, karaimams,
čigonams, „vengrams“ ir „prūsams“...

Tik nemanykit iš šių žodžių, kad
aš reikalauju kitų tautų pavergimo. Vi-
sai ne: aš noriu tik, kad lietuviai ne-
leistų į savo butą nekvieštų svečių, kad
patys nedėtų sau ant sprando jungo.

Svetimtaučiai apie lietuvių veik-
nieko nežino. Dagi toki dideli rusų
laikraščiai, kaip „Русское Слово“, „Рус-
ская Вѣдомости“ Lietuvos nemini, o
rašydami, tą kraštą vadina „Курляндия“,
„Прибалтійскій Край“, arba „Сѣверо-
западный губернии“. Pats ministerių pir-
mininkas Lvovas (iš jo kalbos su mu-
sų atstovais matyti nieko apie mums
nežino. Ta pati su Darbininkų ir Ka-
reivių Taryba: jie prašė nors straipsnį
parašyti apie lietuvių ir jų reikalavi-
mus, kuriame, „būtų išaiškinti ir
pranešti Lietuvių Tautos Tarybos nuta-
rimai.“ (pabr. mano. K. K. S.).

Kas žino apie lietuvių? Gal pran-
cūzai arba anglai su amerikiečiais? Ir
karui pesibaigus tų tautų atstovai, su-
sirinę taikos aptarti, gal pasakys:

lietuvių tauta netyčia pakliuvo tarp
susikovusiųjų, daug nuo kardo ir ug-
nies nukentėjo, rimtai atliko savo per-
eigas ir, merdėdama kraujo tvane, išti-
kima išliko savo obalsui — „Lai gy-
vuoja laisva Lietuva!“ Todel jiems rei-
kia leisti laisvai savo tėvyne rūpin-
ties?

Daugiausia apie mus žino vokiečiai,
kurie dabar ir valdo mūsų tėvynę, bet
kas į vokiečių nagus pakliuvo, tai ne-
lengvai išsprūs. Štai jie paskelbė Len-
kų karaliją, bet tik iš žemių iš rusų
išplėštų.

Žodžiu — niekas mums nepasirū-
pins, be mūsų pačių. Ir laukti iš kitų
malonės — bergždžias, pragaištingas dar-
bas.

Dabar jau raudonsiūliai nebevaržo,
taigi dirbti, kuodaugiausia dirbti reikia.
Ir plačiai aprašyti laikraščiuose, kas ir
kaip dirbama. Dabar tylėjimas tik pa-
kenkti gali. Štai rusų laikraščiuose skai-
tome apie milžiniškos manifestacijos
susirinkimus — lenkų, ukrainiečių, lat-
vių, igaunių ir kitų; skaitome jų nuta-
rimus, reikalavimus, apie lietuvių ir
nieko negirdėti. Kaip ir nebūtų jų. Be
abejo ir jie veikia, darbuojas, tik dėl
savo kuklaus, nedrąsaus būdo nesire-
klamuoja. O tai labai pakenks, kaip jau
lig šiol pakenkė: apie mus nieko neži-
nodami su mumis nesiskaitys.

Štai Maskviečiai lietuviai stveriasi
darbo — organizuoti lietuvių ir rinkti
lėšas tautos reikalams, kada ši darba

privalo atlikti Tautos Taryba, kuri jau
veikia. Kodel toks nesutarimas, pajė-
gų išsiskaldymas?

Taip pat ne pro šalį būtų mūsų
partijoms išleisti ir paskleisti savo pro-
gramą: ir mums sveika būtų ir jiems
naudinga. Aš dabar, dievaž, atsilikau
nuo lietuvių gyvenimo ir jokios parti-
jos neklausau: mat, treči metai sėdžiu
karo lauke ir žiūriu į vakarų kraštą,
kur saulė leidžiasi...

Bet vis apsiniaukęs dangus, vis
griaulia ir žaibuoja ir toli, toli gaisrai
regėti...

Su pavasariu ir pas mane atgijo
viltis, kad į laisvą Lietuvą sugrįšiu.
Gerbiameji veikėjai vadas, pasakykit
savo programas obalsius! Gal mes čia
sėdintieji apkasuose ir netoli jų įsiti-
kinsim, užsidesim jais ir padėsime
jums darbuotis Lietuvos garbei.

K. K. Lizdeika.

Neatidėtinai reikalai.

Su įvykusiomis atmainomis mums
lietuviams iškilo begalės naujų neati-
dėtinų reikalų, darbų. Vieni jų svarbe-
sni, tuojaus reikalingi gyvenime vy-
kdinti, kiti gali kiek palaukti.

Prie pirmųjų, man rodos, reikia pa-
skaiyti išleidimas knygos apie Lietuvą,
kurioje būtų išdėstyta trumpai aiškiai
jos istorija nuo pradžios lig šių dienų,
išdėstyti visi svarbiausi istorijoj nuoty-
kiai, kur būtų nupieštas mūsų tautos
atgijimas, svarbiausi literatūros reikalai,
kur būtų nurodytos žymiausios nuo-
skados, lietuvių tautai padarytos (Mu-
ravjovas korikas, spaudos uždraudi-
mas, valstybės bankos veikimas etc.),
nurodytas lietuvių susipratimo pakilimas,
žymiausios partijos, susivienijimas
jų į Tautos Tarybą ir reikalavimas
Lietuvai savistovybės.

Be lietuvių kalbos, šią knygą rei-
ktų išleisti dar rusų, vokiečių, fran-
cūzų ir anglų kalbomis. Ją pasiūsti
svarbiųjų valstybių valdžioms ir di-
džiųjų laikraščių redakcijoms ir drau-
gijoms.

Kaip šis reikalas svarbus, rodos
naverta ir aiškinti. Gali kilti tik kla-
simas kame lešų gauti? Bet, manau,
atsiras (jei šiam reikalui Tautos Tary-
ba pritars ir tuojuo jms jį vykinti, aš
atsiūnėiu šimtą rublių). Antras neatidė-
tinasis reikalas tai — etnografinės Lie-
tuvos žemlapio išleidimas. Jį taip pat
reiktų išplatinti.

Karas ne šendien — ryt pasibaigs. Jis
pasibaigs greičiau, negu mes manome.
Ar ta, ar kita pusė laimės, Lietuvos
savistovybė vis tiek turi būti! Gana
jau vergauti!

Taigi, tegu ar Tautos Taryba, ar
Valdomasis L. Komitetas pasiskelbia
oficialia Lietuvos valdžia ir pradeda
tvarkyti išgabentas iš Lietuvos įstaigas,
pradeda tvarkyti neužimtas Kauno
ir Vilniaus gubernijų dalis. Svyravimą
ir silpną būdą šalin! Reikia tvirtos,
griežtos rankos, nes broliai lenkai štai
jau iš po nosies mums ištrauki.

Tautos Taryba turi tučtuojau tautos
mezliavos fondą sutvarkyti, arba kito-
kais keliais išgauti lešų tautos reikalus
vykinti.

Būtinai lietuvis moteris kvieisti dar-
ban nes vieni vyrai visko neapreps.

K. K. Lizdeika.

L. Tautos Taryba.

6 posėdis kovo 26 d.

Kovo 24 d. posėdyje soc. liaudinin-
kams ir soc. demokratams pranešus,
jog jie, pripažinus Liet. Katalikų Tau-

tos Sąjunga, atsisako iš Liet. Valdo-
mojo Komiteto, visų T. Tarybos išrin-
ktųjų komisijų ir Lietuvos administra-
cijos vietų, susidarė labai keblus pa-
dėjimas. Nors Oficialiaus pranešimo
S. L. ir S. D. dar nebuvo davę, bet
privachu keliu jau buvo paaiškėję, kad
S. Liaud. ir S. Dem. atsisakys ir iš L.
Tautos Tarybos ir praneš apie tai
Darb. ir Kareiv. Atstovų Tarybai ir
Laikinajai Vyriausybei. Gi dabar, re-
voliucijos metu, tai būtų tiek pat, kaip
ir suardymas viso L. T. T. darbo.
Reikėjo ieškoti būdo, kaip iš to ke-
blaus padėjimo išėjus. Esant tokiame
padėjimui, jog arba L. Kat. T. Sąjun-
ga, arba Soc. L. ir S. D., buvo imta
privachu kalbėti, kad L. Kat. Tautos
Sąjunga, matydama, jog gali suirti L.
T. Tarybos darbas, pati pasitrauktų
iš T. Tarybos, nurodydama oficialiai
minėtuosius motyvus ir tai, jog ji jau
yra pripažinta partija ir nepaliaus ja
buvusi; pasitraukdama laikinai iš T.
Tarybos, ji tuo labiau darbuosis vi-
suomenėje, kad ir tie, kurie jos nepri-
pažįsta, pamatytų, jog ji tikrai yra
partija, ir kad paskiau L. K. T. Są-
junga galėtų sugrįžti į L. Tautos Ta-
rybą.

Liet. Katalikų T. Sąjungos atstovai
sutiko su tais nurodinėjimais, bet, bū-
dami tik atstovai ir neturėdami tam
tikrų tokiame žingsniui partijos įgalio-
jimų, jie sakėsi negalį tuojuo tokio žin-
gsnio padaryti, nepasitarę su savo
partija; todėl jie turį sušaukti partijos
susirinkimą. Tokia tai prasme buvo
privachu kalbamasi.

Bet, prasidėjus posėdžiui, L. Kata-
likų T. Sąjungos atstovai įdavė raštu
L. Tautos Tarybai šit kokią savo nuta-
rimą: „Liet. Kat. T. Sąjungos atstovai
nutarė nedalyvauti šios dienos (1917
m. kovo 26 d.) Liet. Tautos Tarybos
posėdyje ir netrukdyti jos darbo.“

Liet. Kat. T. Sąjungos atstovams
buvo duoti keli klausimai, kaip jie su-
pranta nedalyvavimą šios dienos posė-
dyje ir ar jie sutinka visuomet pasi-
traukti ar ne. L. K. T. S. atstovai at-
sakė: „būdami tik partijos atstovai, ne-
galime atsakyti visos partijos vardu,
bet kadangi soc. liaudininkai ir soc.
demokratai pasisakė negalį darbuotis
Tautos Taryboje, kurioje dalyvauja
Katalikų Sąjunga, šiai dienai pasitrau-
kiam, kad Taryba nenustotų darbinin-
kų; kaip padarysime toliau, mes ap-
svarstysime partijos susirinkime ir apie
rezultatus pranešime T. Tarybai.“

Soc. liaud. ir soc. demokratai, po
tokio L. K. T. S. atstovų pranešimo,
pasiūlė pertraukti T. Tarybos posė-
džius, kol katalikų sąjunga duos galu-
tinį savo atsakymą, ir prašyti L. K. T.
S. atstovų, kad greičiau sušauktų par-
tijos susirinkimą.

Pasiūlymą T. T. priėmė dauguma
balsų. Kat. Sąjunga sutiko duoti atsa-
kymą lig kovo 28 d. vakaro. Tada ir
kitas T. Tarybos posėdis nutarta pa-
daryti kovo 28 d.

Momento klausimu.

Draugai ir Piličiai! Saitai, kurie mus
varžė, jau sutraukti. Sunkų biurokratų le-
tenos jungą jau numetė; nugrimzdė įsiai
kur tai į bedugnę ir duok Dieve, kad dau-
giaus iš tenai nebeiškiltų. Dabar jau lai-
siai galima kvėpuoti. Sunaudokim dabar,
draugai ir piličiai, tą pakilusį ūpą susi-
organizuoti, Lietuvos ateities klausimas irgi
jau iškeltas eiklėn, ir mus ateityje laukia
laisva Lietuva. Ne šiandien rytoj pasibags
karas ir mes kaip Lietuvos piličiai pri-
valysim grįžti savon tėvynėn. O kad su-

Sekmadienyje, 1917 m. balandžio 16 d.

1 val. dieną Pollako kursų salėje (Galernaja 33)

— artisto J. Vaičkaus trupa vaidins 5 veiksmų dramą —

„DUMBLYNĖ“.

Prieš spektaklį orkestras sugros Lietuvos himną ir Marseljetę.

Po spektaklio bus šokių, žaidimų ir laktomasis paštas.

Per antraktus ir šokius gros kariuomenės pučiamas orkestras.

Bilietai iš anksto galima gauti: 1) E. Navickio krautuvėje, Pasažo № 48, 2) Registracijos biure, Baskov, g-lė № 29, 3) „Lietuvių Balso“ redakcijoje, Saperų g-lė № 9, 4) „Naujosios Lietuvos“ redakcijoje, Podolės g. № 15, 5) „Lietuvių spaustuvėje“, Simeonovskaja 7, 6) pas J. Javarauskį, Star.-Peterhofo pr. 24-5, 7) pas Pupeikį, Narv.Vart. Peterhofo g. 5, 8) pas Krasauskį, Nevos Vart. Vi-chodnaja 4, 9) pas Gudonį-Gudaitį, Liesnoi, Anglų pr. 61-6, 10) pas Slegerį, Vos. Sala 11 lin. 48-24.

grįžę galėtumėm vaisingai darbuotis, tai turim būtinai organizuotis, o organizuotis ne tik mes formaceutai, bet apskritai visi lietuviai, kur yra mūsų nors keletas, jei dar nesam susiorganizavę! Mano nuomone, tai būtų patogiausia atlikti mums farmaceutams, nes mes esame išiblaškę po visą plačiąją Rusiją. Del farmaceutų bendrovės, apie kurią jau esu rašęs ir organizavimosi, tai labai svarbu būtų tame dalyke išgirsti nuomonę ir patyrimai mūsų draugo, kaip sako, pirmo lietuvių farmaceutų pionieriaus Aglinskio ir kytų ištyrusių draugų.

Draugai ir piliečiai! Nesnauskim! Jau gana to! Imkimės darbo, rinkim ir dėkim aukų nesigailėdami keleto skatų tėvynės reikalams. Rengkimės prie tai didžiai ir iškilingai valandai, kada laisvais piliečiais grįšim savo brangion tėvynėn Lietuvon. Juk tenai reikės dabar ne vien mokslo žmonių, bet ir visokių amatų ir profesijų, nes tos visos vietos, kurias kadaisia buvo apsidėję pavergtijoje Lietuvoje svetimtaučiai, laisvojoje Lietuvoje turėsime užimti mes lietuviai. Del draugų formaceutų, tai dabar mums labai svarbu ir reikalinga išleisti lietuviška vaistų nomenklaturą, kad sugrįžę Lietuvon draugai neatsirastų keblame padėjime, būtent kaip lietuviškai vadinti vienas ar kitas vaistas. Tas darbas, tiesa, buvo jau pradėtas „Formaceutų Reikaluos“, ejusiuose priedu prie „Lietuvos Žinių“, bet nebuvo pabaigtas.

Visoje Rusijoje dabar visi knibždėte knibžda: eina didelis ir sunkus organizacijos darbas. Kiekviena tauta lygiai kaip ir kiekviena profesija, gerai suprasdamos vienybės galybę, organizuojasi; ir mes lietuviai neįprastai atsiliiki nuo kitų tautų, ypač kad mūsų darbas bus daug sunkesnis, nes reikės gal mums viskas iš naujo statyti, nes sugrįžę tėvynėn gal rasim ją laisvą, bet apgriautą ir apdegusią; vietoj puikiai žaliuojančių sodžių, kaimų ir miestelių galvien stuksos vien degėsiai. Spieskimės tad į organizacijas, kad galėtumėm suvienytomis pajėgomis arba lotiniškai tarant „viribus unitis“ viską ten nuveikti, o ne žiūrėtume nusiminę ir nuleidę rankas.

Korespondencijos.

ODESOS LIETUVIŲ KOLONIJA.

Iš tolo žiūrintiems rodosi, kad čionykščiai lietuvai nieko nedirba ar bent visai maža, bet arčiau prisikišęs pajunti smarkiai pulsą mušant. Tiesa, nesiskelbia, nesiafišuoja, bet dirba, kas tautaiš didelį vakarą koncertą, kuriuo supažino su mumis šimtus svetimtaučių? Odesos lietuviai šim. sausio 28 d. Bene pirmą kartą buvo vieša paskaita garsaus pedagogo, Kingi, igaunio, apie Lietuvą ir jos tautinę tverybą. Padainavo žymiausių mūsų kompozitorių dainų, kaikiurias orkestrui pritariant. Juk tai naujiena.

Vasario 15-21, šalia kitų tautų, matome Tatijanios skyriaus parodoje ir turiningą lietuvių skyrių, kuris, be lenkų, visų akis patraukė.

Gaila, kad mūsų laikraščiai tokie mažučiai: negalima viskas plačiau aprašyti.

Dabar, kovo 4 dieną, vietinių lietuvių veikėjų rūpesčiu buvo sušauktas Varoneco rūnuose vietinės kolonijos didelis mitingas.

Daug klausimų svarstė, nemaža tarėsi, paskui išrinko nuo visų draugų ir nuo lietuvių, nesančių juokiose draugijose, atstovus, kad kartu visi susiję apsvastytų momento svarbą ir reikalui esant, įeigu reikės, nusiųstų atstovų į bendrą Lietuvos Tarybą ar sušauktų reikalui esant visos kolonijos susirinkimą ar šiaip kur, kas reikės, dirbtų. Išrinktieji (apie 40 žm.) įgaliojami kalbėti visos Odesos lietuvių kolonijos vardu.

Žmonių upas buvo pakilęs, nes įžengiamoji prakalba ir Gimnas, kurį didelis choras pagiedojo, nevienam išspaudė asarą. Nemaža buvo tokių, kurie pirmą kartą išgirdo giedant lietuvių kalbą. Bet jie ją pamilo.

Kovo 4 d. buvo savybės vakarėlis, dalyvaujant Chorui ir Solistui.

Kaip dabar matome, Odesos lietuviai dirba, nors ir tyli.

Žinios.

PETRAPILYJE.

Valgomųjų dalykų klausimas Petrapielyje žymiai pagerėjo. Kasdien ateina traukiniai su miltais ir grūdais. Vežą daug kiaušinių iš Pietų Rusų, galėsia žymiai atpigti.

Teisybės ministeris Kerenskis paliepė likviduoti komitetą kovojantį su vokiečių jungu ir šią funkciją atiduoti valstiečių bankui.

Geležinkelių tarnautajai ir darbininkai. Šiomis dienomis, pirmininkaujant kelių ministeriui N. Nekrasovui, buvo pirmas steigiamasis geležinkelių tarnautojų ir darbininkų susirinkimas prie kelių ministerijos tarybos del pagerinimo geležinkelinių materijalinio padėjimo. Į šią tarybą išrinko 10 žmonių.

Nekrasovas ragino skubėti pagerinti menkliau aprūpintų geležinkelių tarnautojų ir darbininkų materijalinį padėjimą. Baigdamas kalbėti Nekrasovas pasiūlė išsirinkti sau pirmininką šiai tarybai susirinkimas su tuo sutiko ir nutarė kviesti pirmininku G. Plechanovą. Plechanovas pirmininku sutiko būti, raskamas, kad šis klausimas esąs labai svarbus.

Petrapielyje Šv. Kotrynos bažnyčios gimnazijoje įstojamieji egzaminai bus balandžio 24 ir 25 d. į visas klases.

Šiomet po revoliucijos gimnazija gavo visas teises.

Gimnazijoje moko lietuvių kalbos ir literatūros.

IVAIRIOS.

Kastramoje vasario 11 d. buvo lietuvių vakaras. Vaidino Žemaitės „Mūsų gevajį“ ir Kasiulaičio „Ekspropiatorių“.

Kaukazas. Kareivių atstovų taryba nusprendė: laikinai panaikinti tautinės karo organizacijas, kadangi tokios organizacijos kliudančios kariuomenės vienybei; pavesti vietinėms organizacijoms ir komitetams žiūrėti, kad nusprendimas būtų įvykdytas.

Dono Rostovas. Potvynis. Donas dideliai patvino ir apliejo didžiausius žemės plotus. Daug kaimų ir miestų.

lių aplietų; vanduo vietomis nunešė trobas, medžius. Nuostolių labai daug. Vanduo vis kyla, gresia gelžkeliui.

Generalinio štabo valdyba praneša, kad darbininkai, kurie už streikus buvo pašaukti kariuomenėn, turi būti paleisti ir grįžti į fabrikus, dirbančius kariuomenei ginklus.

Samara. Samaroje balandžio 20 d. 8 val. vak. Piliečių salėje bus lietuvių vakaras. Vaidins „Genovaitės“ dramą. Paskiau Katelo choras padainuos dainų. Po dainų bus žaidimai ir šokama. Bilietai galima gauti lietuvių komitete ir pas vargoninką prie bažnyčios.

Turime vilties, kad tautiečiai atsilankysit į vakarą.

Helsinkijų Lietuvių Draugijos taisomas vakaras bus ne 7/20 gegužės d., bet dviem savaitėm anksčiau, vadinas, balandžio 23 d. (sen. kal.) 7 val. vak. Universiteto salėje. Bus prof. A. R. Niemio paskaita apie Lietuvą su daugeliu paveikslų (su vaidinamuoju žibintu), ponios Mikkolienės, profesoriaus žmonos, žinomos suomių literatės, kalba — atsiminimai apie Lietuvą: Kudirka, Kriaučiūnų ir tt., — mūsų lakštingalo K. Petrauskio solo giedojimas ir lietuvių dainos žinomo net Europoje suomių choro „Suomen Laulu“ dainuojamos magistrui Klementui diriguojant. Bus tatau viešas lietuvių pasirodymas Suomių tautai.

Kun. A. S.

SVETUR.

Graikuso. „Times“ rašo, kad paskutiniu laiku Graikuso esą labai neramu. Tarpe vyriausybės jausti skaldymasis. Galima laukti valstybėje didelio judėjimo, kuris gal ir išrištų Graiku klausimą.

Vokioje. Visas fabrikas, kuriose dirba karui giuklus ir kur darbininkai nesiliovė streikavę, Vokios vyriausybė paėmė savo globon ir paskyrė tų fabrikų viršininku pulkininką Feldmaną. Feldmanas pasakė, įeigu kurie darbininkai nedirbsia, tuojaus būsią išsiųsti kariauti. Be to, Feldmanas užgynė pereiti iš vienos vietos kiton ir skeisti streikų agituojamus lapelius, atsišaukimus.

Kurie to neklausysia, būsią pašaukti karo tieson. Poto darbas visur prasidėjęs, streikou sustoję.

Grazinimas Galicijos gyventojų. Kieve balandžio 12 d. buvo žemiečių sąjungos komisijos posėdis, kuris svarstė Galicijos gyventojų grazinimo klausimą. Žydu komiteto n. d. k. š. įgaliotinis nurodė, kad daugumai galicijiečių nėsą kur grįžti, nes karo viskes išgriauta, išdeginata.

Posėdyje paaiškėjo, kad tokių galicijiečių būsią 25.000. Posėdis rado reikalinga posirūpinti grazinimo organizacija ir pašalpa, nusprendė sutvėrtė tam tikrą grazinimo galicijiečių komisiją ir grazinimo projektą pranešti užsienių ministeriui Miliukovui.

KARAS.

Rusų, Kaukazo ir Rumunų šonuose nieko ypatinga.

Prancūzuose. Vietomis smarkūs mūšiai ir didelės žvalgybos. Eno upės rajone prancūzai gerokai pasislunko priekin. Vokiečiai darė anėpuolių, bet nieko nelaimėjo. Šampanėje prancūzai irgi truputį paėjęjo priekin, paėmė imtinių ir armotų.

Anglams šiomis dienomis vėl gerokai pasisekė. Jie paėmė Vilero, Pluišo ir Bokano kaimus. Vokiečiai daro atkaklių anėpuolių, bet anglai juos atmuša. Į pietus nuo Bapovo ir Kambrės kelio anglai paėmė didelį žemės plotą. Vokiečiai ginasi labai atkakliai; viename tik Krauzilio-Govrelio punkte vokiečiai sutraukė 7 divizijas. Apskritai anglai paėjęjo visu šonu, vienu tik imtinių paimta 3000, užmuštų ir sužeistų esą labai daug. Vietomis vokiečiai taip atkakliai puolę anglų sustiprintas linijas, net neapšaudę gerai armotomis, kad paskui juos prie vielių tvorų anglai visus išklodavę.

Aigipte. Turkai, gavę paspirties, pra-

dėjo pulti anglus; anglai stipriai stovi. dešiniame Tigro upės krante tarp Samoros ir Istebulato buvo labai karštų mūšių. Turkai smarkiai puolė, bet anglai juos atmušė ir paėmė Samoros geležinkelio stotį. Turkai bėgdami viską sunaikino, suardė.

Kievan atvažiavo 290 prancūzų lakunų, 250 kareivių ir 40 aficerių.

Amerikos Jungtiniai Valsčiai nusprendė pasidirbti 1000 laivų vokiečių nardomoms laivėms naikinti. Jų ministeris šiam dalykui paskirė 50 milijonų dol.

Atitaisymas.

Net du kartu buvo rašyta „L. B.“, kad „Dumblynė“ buvusi užginta senosios vyriausybės ir niekur nebuvusi vaidinta. Be reikalo klaidinama žmonės, nes „Dumblynė“ niekadoms nebuvo uždrausta ir vaidino Mintaujoje, Šiauliuose, Kaune ir kitose vietose.

J. Linartas.

Pranešimas.

Vaitkuškio valsčiaus valdyba. Ukmergės apskr., yra išsikėlus iš Lietuvos ir apsisitajusi Samaros mieste (adresas: Vaitkuškoje Volostnoje Pravlenije, Samara, Polevaja ul. № 108). Ten pat yra ir Vaitkuškio valsčiaus teismas. Kas nori gauti kokių dokumentų iš valsčiaus valdybos arba teismo, tegu kreipiasi nurodytu adresu.

Už valsčiaus viršilą valsčiaus raštinkas

Pran. Daniūnas.

Redaktorius L. Noreika.

Leidėjas Martynas Yčas.

Kareiviai: P. Pakalka Viln. gub. Daugeliškių par. prieš karą gyveno Liepojuje; Antanas Prakevičius Suv. gub., Naumiesčio aps. Riogliškių kaimo; Ignas Ambrautis Kauno gub., Pan. aps., Josupų kaimo; Steponas Krivickas Šiaulių aps., Voskonų kaimo; Vincentas Vilimas Kauno gub., Zarasų aps., Abelių par., Norkunelių kaimo; Ant. Rusis Kauno gub., Telšių aps., Kulių par., Lukieno kaimo, — ieškom giminių ir pažįstamų. Mūsų adresas: Действ. Армия, полевая почт. контора, № 22, 20-й Мортирный парковой артиллерийской дивизии, 2-й парк.

Amerikos laikraščių prašau atsispauzdinti. 309—1

ELEONORA ATREŠKEVIČIŪTĖ ieško motinos Barboros 57 m. ir sesers Pranciškos 24 m.

Тверь. Литовский Комитетъ, Милонная ул., № 72. 305—1

S. T. ULIORAS iš Kumiškių miest., Kauno gub. ir aps., ieškau gim. ir pažist. М. Ивелецъ, Минск. губ. заведующему с/м. Мастерскими № 3. 306—1

STEPONAS TAVENSKAS Kauno gub., Šiaulių aps., Zubovų dvaro, ieškau tėvų ir giminių Kostanto Baltrušaičio ir Motiejaus Losevičiaus, gyvenusių Šiaulių mieste. Гор. Себежъ, Вит. губ. Земско-хозяйственный складъ Степану Товянскому. 307—1

Vilijos fabrikai

reikalingi plytininkai: formuotojai, krovojai, degintojas, molio kasėjai, mūrinninkai ir paprastai darbininkai vyrai ir moterys. Kreiptis: Смоленскъ, „Вилія“. 407—3

ONA UŽANARAITĖ Kauno gub., Panevėžio aps., Daukniškių kaimo, ieškau tėvų, giminių ir pažįstamų.

Смоленскъ, 2-я Покровская гора, домъ Бабоѣвой. Аннѣ Ужунаришъ. 308—2